

Víc nechtěl by snad ani d'Artagnan

Marta Kubišová

Kdybys měl štit svůj stokrát prostřelený – potom chránila by tě
má malá dlaň

Žádati víc od slabé ženy – to nemoh’ by snad ani d’Artagnan.

Kdyby si zrak tvůj přítmím unavený v pravou chvíli neuměl zvolit zbraň

Kdybys byl spánkem přepadený, kdybys byl vidinami obelhán.

Kdyby kůň tvého zběsilého žití poztrácel cestou všechny podkovy
A kdyby se slovy co nenasytí, pak mlčenlivý zbyl bys tu sám.

Pak věř má lásko uprostřed vlnobití, věnec vavřínový na čelo to bě dám

Ať celým světem stokrát poražený, zvítězíš v srdci jediné ženy

A místo štítu ochrání tě moje dlaň – víc nechtěl by snad ani d’ Artagnan.

Kdybych měl štit svůj stokrát prostřelený, potom chránila by mě
tvá malá dlaň

Žádati víc od slabé ženy, to nemoh’ by snad ani d’Artagnan.

Kdyby si zrak můj přítmím unavený v pravou chvíli neuměl zvolit zbraň

Kdybych byl spánkem přepadený, kdybych byl vidinami obelhán.

Kdyby kůň mého zběsilého žití poztrácel cestou všechny podkovy
A kdyby se slovy co nenasytí, mlčenlivý zbyl bych pak sám.

Pak věř má lásko uprostřed vlnobití měl bych v srdci svém jediný lásky chrám

Ač celým světem stokrát poražený zvítězím v srdci jediné ženy

A místo štítu ochrání mě malá dlaň – víc nechtěl by snad ani d’ Artagnan